

Vila věnec, vila nové,
zelené rozmarinové;
cos, děvečko, [: myslela, :]
žes ten věneček vila?

Myslela sem sama sobě,
že se nedostanem k sobě.
Myslela sem a myslím,
že tě vopustit musím.*)

Než bych tebe vopustila,
radš bych do vody skočila,
do vody do néhlubší,
kde mě žádné nespatri.

*) Myslela sem já, myslala,
že se milé na mě hněvá.

A já se ho neprosím,
šak ho v srdci nenosím.

2271.

Ze Sklenova

Za pansky - mi hu - mny ze . le . na tra . vi . čka, ža . la ju A . nička, panska služebni . čka.

Za panskymi humny
zelena travička,
žala ju Anička,
panska služebnička.

Druhy byl z izopku,
tento vam, Jozefku;
třeti byl z poleji,
tento vam, Ondřeji.

Hodila ho na střešku
k svojemu potěšku;
jak ta střeška spadně,
můj vinek uvadně.

Jak travy nažala,
pět vinků uvila.
Jeden byl z marjanku,
ten vam, švarny Janku.

Štvrtý byl z miříčku,
tento vam, Juřičku;
paty byl z šalvie,
sama v něm chodzuje.

2272.

Pu . stim ja ho, pu . stim ja ho do . lu vo . du, ka . dy ne . bo . ža . tko,
ka . dy pa . cho . la . tko ko . ně my . je, ko . ně my . je; ze . le . ny vi . nek,
zla . ty pr . sté . nek k ně . mu ply . ně, k ně . mu ply . ně.

Pustim ja ho, pustim ja ho dolu vodu,
kady nebožatko,
kady pacholatko
[: koně myje. :]

Zeleny vinek,
zlaty prstenek
[: k němu plyně. :]

Naposledy pějí písň, v níž žádají o dárky udávajíce příčinu, proč by jim darové ti dáni býti měli.

Vyhořela fára blízko pivovára,
všecko zlato shořelo,
jen olovo ostalo.

A hned hrozi, že, co v polici jest, všecko potlukou, nedostanou-li darů slušných.

Ještě se vrátíme a vás promlátíme,
dejte jí, dejte, ať se nehněvá.